

Đại Tạng Kinh _ Tập 14 _ No.450

KINH BẢN NGUYỆN CÔNG ĐỨC CỦA ĐỨC LƯU LY QUANG NHƯ LAI

Hán dịch: Đồi Đường_ Tam Tạng Pháp Sư HUYỀN TRANG phụng chiếu dịch
Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức **Bạc Già Phạm** (Bhagavān:Thế Tôn) du hoá các nước, đến thành **Quảng Nghiêm**, trụ dưới cây **Nhạc Âm** cùng với chúng Đại Bát Sô gồm tám ngàn người đến dự. Ba vạn sáu ngàn vị Bồ Tát Ma Ha Tát với quốc vương, đại thần, Bà La Môn, Cư Sĩ, Trời (Deva), Rồng (Nāga), Dược Xoa (Yakṣa), Người (Maṇuṣya), Phi Nhân (Amaṇuṣya)...vô lượng Đại Chúng cung kính vây quanh để nói Pháp.

Bấy giờ **Mạn Thù Thất Lợi Pháp Vương Tử** (Mañjuśrī-dharma-rāja-putra) nương theo uy thân của Đức Phật, từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở một vai, quỳ gối phải sát đất, hướng về Đức Bạc Già Phạm, cong mình chấp tay bạch rằng:"Thế Tôn ! Nguyên xin diễn nói tướng loại như vậy: Danh hiệu với Bản Đại Nguyên, Công Đức thù thắng của chư Phật, khiến các người nghe, tiêu trừ nghiệp chướng, vì muốn lợi lạc cho các hữu tình trong thời **Tượng Pháp** chuyển".

Bấy giờ Đức Thế Tôn khen **Mạn Thù Thất Lợi** **Đồng Tử** rằng:"Lành thay ! Lành thay **Mạn Thù Thất Lợi** ! Ông dùng Đại Bi khuyến thỉnh Ta nói Danh Hiệu, Bản Nguyên, Công Đức của chư Phật để nhổ bứt nghiệp chướng đã ràng buộc hữu tình, lợi ích an vui cho các hữu tình trong thời Tượng Pháp chuyển. Nay ông hãy lắng nghe! Suy tư cho thật khéo ! Ta sẽ vì ông mà nói"

Mạn Thù Thất Lợi bạch rằng:"Thưa vâng ! Nguyên xin diễn nói, chúng con vui thích lắng nghe"

Đức Phật bảo **Mạn Thù Thất Lợi**:"Ở phương Đông, cách đây hơn mười căng già sa đảnh cõi Phật, có Thế Giới tên là **Tịnh Lưu Ly**, Đức Phật hiệu là **Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai**, Ứng, Chính Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhân Sư, Phật, Bạc Già Phạm.

Này **Mạn Thù Thất Lợi** ! Đức Phật Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy lúc tu hành Đạo Bồ Tát thời phát mười hai Nguyên lớn khiến cho các hữu tình đều được sự mong cầu.

Nguyên lớn thứ nhất: Nguyên Ta đời sau, lúc được A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề (Anuttara-samyaksambuddha:Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác) thời tự thân có ánh sáng rực rỡ, chiếu sáng vô lượng vô số vô biên Thế Giới. Dùng ba mươi hai tướng lớn của Đại Trượng Phu với tám mươi tùy hình tốt đẹp để trang nghiêm thân ấy khiến cho tất cả hữu tình như Ta không có khác

Nguyên lớn thứ hai: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời thân như Lưu Ly, trong ngoài trong sáng, không có vết nhơ, ánh sáng rộng lớn, công đức cao tột, thân khéo an trụ, lưới rực lửa trang nghiêm hơn cả mặt trời mặt trăng. Chúng sinh u minh đều nương nhờ mở sáng, tùy theo nơi hướng đến, làm các sự nghiệp.

_ **Nguyện lớn thứ ba:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời dùng vô lượng vô biên phương tiện Trí Tuệ, khiến cho các hữu tình đều được vật thọ dụng không có hết, chẳng khiến cho chúng sinh có chỗ thiếu thốn.

_ **Nguyện lớn thứ tư:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình hành Tà Đạo thấy đều khiến an trụ trong Đạo Bồ Đề. Nếu người hành Thanh Văn, Độc Giác Thừa đều dùng Đại Thừa mà an lập.

_ **Nguyện lớn thứ năm:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có vô lượng vô biên hữu tình ở trong Pháp của Ta, tu hành Phạm Hạnh, tất cả đều khiến được chẳng khuyết **Giới**, đủ ba **Tụ Giới**. Giả sử có huỷ phạm mà nghe tên của Ta xong, quay lại được trong sạch, chẳng bị đọa trong nẻo ác.

_ **Nguyện lớn thứ sáu:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình có thân thể hèn kém, chẳng đủ các Căn, xấu xí, ngu si, mù, điếc, câm, khèo hai chân, thân cong, lưng gù, hủi lác, điên cuồng, mọi loại bệnh khổ. Nghe tên của Ta xong, tất cả đều được đoạn chính, sáng suốt lanh lợi, các Căn đầy đủ trở lại, không có các tật khổ.

_ **Nguyện lớn thứ bảy:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình bị mọi bệnh bức bách, không có sự giúp đỡ, không có nơi nương dựa, không có thầy, không có thuốc, không có người thân, không có nhà, nghèo túng chịu nhiều khổ đau.. Người này nếu được nghe danh hiệu của Ta, một lần lọt vào tai thì mọi bệnh thấy đều được trừ, thân tâm an vui, người thân thuộc vật dụng trong nhà thấy đều đông đủ, cho đến chúng được Vô Thượng Bồ Đề.

_ **Nguyện lớn thứ tám:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có người nữ bị trăm điều ác của thân nữ gây bức não cho nên sinh chán lia, nguyện bỏ thân nữ. Nghe tên của Ta xong, tất cả đều được chuyển nữ thành nam có đủ tướng Trượng Phu cho đến chúng được Vô Thượng Bồ Đề.

_ **Nguyện lớn thứ chín:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời khiến cho tất cả hữu tình ra khỏi lưới Ma, thoát khỏi sự ràng buộc của tất cả Ngoại Đạo. Nếu rơi vào rừng rậm của mọi loại Ác Kiến đều sẽ dẫn nhiếp đặt ở Chính Kiến, dần dần khiến tu tập các Hạnh của Bồ Tát, mau chứng Vô Thượng Chính Đẳng Bồ Đề.

_ **Nguyện lớn thứ mười:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình bị pháp của vua bó buộc, cột trói, đánh đập, nhốt trong lao ngục, hoặc sẽ tử hình với vô lượng tai nạn lắng nhục, buồn lo nấu ép, thân tâm chịu khổ. Nếu nghe tên của Ta, dùng sức uy thần Phước Đức của Ta đều được giải thoát tất cả lo khổ.

_ **Nguyện lớn thứ mười một:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình bị đói khát gây buồn bức, vì cầu thức ăn cho nên tạo các nghiệp ác. Nếu được nghe tên của Ta, chuyên niệm thọ trì thì trước tiên Ta sẽ đem thức ăn uống thượng diệu cho thân ấy no đủ xong, sau đó dùng Pháp Vị, cuối cùng được an vui mà dựng lập.

_ **Nguyện lớn thứ mười hai:** Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình nghèo nàn, không có quần áo, chịu nóng lạnh muỗi mòng, ngày đêm bức não. Nếu nghe tên của Ta, chuyên niệm thọ trì thì như điều ưa thích của kẻ đó liền được mọi loại quần áo thượng diệu, cũng được tất cả vật trang nghiêm báu, vòng hoa, hương xoa bôi, trống, nhạc, mọi tài khéo...tuỳ theo sự quen dùng của tâm đều khiến cho đầy đủ.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là mười hai Thượng Nguyện vi diệu mà Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai lúc hành Đạo Bồ Tát đã phát ra.

Lại nữa Mạn Thù Thất Lợi Nguyệt lớn mà Đức Thế Tôn Dục Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy lúc hành Đạo Bồ Tát đã phát ra, với công đức trang nghiêm của cõi Phật ấy. Nếu Ta dùng một kiếp hoặc hơn một kiếp, nói chẳng thể hết.

Cõi Phật ấy hoàn toàn trong sạch, không có người nữ, cũng không có nẻo ác với tiếng khổ, Lưu Ly làm đất, dây vàng chẳng lồi đi, công thành, cung điện, lầu gác, mái hiên, lưới giảng... đều do bảy báu tạo thành như Thế Giới **Cực Lạc** (Sukha-vati) ở phương Tây, công đức trang nghiêm không có sai khác.

Ở trong nước ấy có hai vị Bồ Tát Ma Ha Tát, vị thứ nhất tên là **Nhật Quang Biến Chiếu** (Sūrya-prabha), vị thứ hai tên là **Nguyệt Quang Biến Chiếu** (Candra-prabha) là bậc thượng thủ của vô lượng vô số chúng Bồ Tát, đều hay giữ gìn Tạng báu Chính Pháp của Đức Thế Tôn Dục Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy.

Thế nên Mạn Thù Thất Lợi ! Các kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin, cần phải nguyện sinh về Thế Giới của Đức Phật ấy"

Bấy giờ Đức Thế Tôn lại bảo Mạn Thù Sư Lợi Đồng Tử rằng:"Mạn Thù Thất Lợi ! Có chúng sinh chẳng nhận biết Thiện Ác, chỉ ôm giữ tham lam, chẳng biết bố thí với quả báo của việc ban cho, ngu si không có Trí, khuyết thiếu gốc tin (Tín Căn), phần lớn gom chứa tài bảo, siêng năng bảo vệ. Nhìn thấy người đến xin, tâm họ chẳng vui Nếu chẳng đặng đừng phải đem cho thời như cắt thịt trên thân, sinh lòng đau tiếc.

Lại có vô lượng hữu tình keo kiệt tham lam, gom chứa tiền của, tự mình còn chẳng dám tiêu dùng, hưởng chi đem cho cha mẹ, vợ con, đày tớ, người làm thuê với người đến xin. Các hữu tình ấy từ cõi này chết đi sẽ sinh vào nẻo Quỷ đói, hoặc nẻo bàng sinh.

Do xưa kia ở nhân gian từng được tạm nghe tên của Đức Dục Sư Lưu Ly Quang Như Lai cho nên ngày nay tại nẻo ác, tạm được nhớ niệm tên của Đức Như Lai ấy, liền ở niệm đó thời từ chôn ấy mất đi, được sinh trở lại trong cõi người, được Túc Mệnh, sợ hãi khổ của nẻo ác, chẳng ham dục lạc, thích hành Tuệ Thí (ban cho), khen ngợi người bố thí, tất cả hết thảy đều không có tham tiếc. Dần dần còn có thể đem đầu, mắt, tay, chân, máu, thịt, thân mình ... đem cho người đến cầu xin, hưởng chi là tài vật khác.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu các hữu tình tuy đối với Như Lai, thọ nhận các chỗ học, nhưng lại phá Thi La (Sīla:Thanh Lương Giới). Có kẻ tuy chẳng phá Thi La mà phá Quỹ Tắc. Có kẻ đối với Thi La, Quỹ Tắc tuy chẳng phá hoại nhưng huỷ Chính Kiến. Có kẻ tuy chẳng huỷ Chính Kiến nhưng vứt bỏ Đa Văn, đối với nghĩa sâu xa của Khế Kinh do Đức Phật đã nói, chẳng thể hiểu rõ. Có kẻ tuy đa văn nhưng Tăng Thượng Mạn, do Tăng Thượng Mạn che lấp tâm nên tự cho mình đúng còn kẻ khác là sai, nghi ngờ chê bai Chính Pháp, làm bạn đảng của Ma. Người ngu như vậy tự hành Tà Kiến lại khiến cho vô lượng câu chi hữu tình bị đọa vào hố nguy hiểm lớn, Các hữu tình này bị ở trong nẻo Địa Ngục, Bàng Sinh, Quỷ... lưu chuyển không có cùng tận.

Nếu được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dục Sư Lưu Ly Quang Như Lai này, liền bỏ hạnh ác, tu các Pháp lành, chẳng bị đọa ở nẻo ác. Giả sử có kẻ chẳng buông bỏ các hạnh ác, tu hành Pháp lành, bị đọa ở nẻo ác, do uy lực Bản Nguyện của Đức Như Lai ấy, khiến kẻ đó hiện tiền tạm nghe danh hiệu thì từ mạng ấy chết đi, sinh trở lại cõi người, được Chính Kiến tinh tiến, khéo điều ý ưa thích, liền hay bỏ nhà, chí hướng ở chỗ không nhà, trong Pháp của Đức Như Lai, thọ trì chỗ học không có huỷ phạm, Chính Kiến, đa văn, hiểu nghĩa thâm sâu, là Tăng Thượng Mạn, chẳng

chê Chính Pháp, chẳng làm bạn của Ma, dần dần lần lượt tu hành các Hạnh của Bồ Tát mau được viên mãn.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu các hữu tình tham lam, keo kiệt, ganh ghét, chỉ khen mình chê người sẽ đọa vào trong ba nẻo ác, vô lượng ngàn năm chịu các nỗi khổ đau. Chịu nhiều đau khổ xong, từ nơi đó chết đi, sinh vào Nhân Gian làm bò, ngựa, lạc đà, lừa ...luôn bị roi gậy đánh đập, đói khát dày vò, lại thường phải chở nặng tùy theo đường mà đi. Hoặc được làm người, thì sinh ở chốn hèn kém, làm đầy tớ cho người, chịu sự sai khiến của kẻ khác, luôn luôn chẳng được tự tại.

Nếu xưa kia trong cõi người, từng nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, do Nhân lành này, nay lại nhớ niệm, chí tâm quy y, dùng Thần Lực của Đức Phật mà thoát khỏi mọi khổ, các căn thông lợi, Trí Tuệ đa văn, luôn cầu Thắng Pháp, thường gặp bạn lành, chặt đứt hẳn lưới Ma, đập nát vỏ vô minh, khô cạn sông phiền não, thoát khỏi tất cả sinh, già, bệnh, chết, lo buồn, khổ não.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu các hữu tình ưa thích sự ngang trái chia lìa, cùng nhau tranh cãi, kiện cáo, náo loạn ta người. Dùng thân miệng với ý tạo làm tăng trưởng mọi loại nghiệp ác, triển chuyển thường làm việc chẳng nhiều ích, mưu hại lẫn nhau. Cáo triệu Thần của hàng núi, rừng, cây, gò mả...giết các chúng sinh, lấy máu thịt ấy cúng tế cho hàng Dạ Xoa, La Sát. Viết tên của người oán, làm hình tượng của họ, dùng Chú Thuật ác mà chú trớ, Yểm My, Cỗ Đạo, Chú, Khởi Thi Quỷ... khiến cho chặt đứt mạng sống và phá hoại thân thể của người ấy.

Các hữu tình đó nếu được nghe danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai thì các việc ác ấy chẳng thể gây hại, tất cả triển chuyển đều khởi tâm hiền lành (Tâm), lợi ích, an vui, không có ý gây tổn não với tâm nghi ngờ oán hận... mỗi mỗi đều vui thích. Đối với nơi thọ nhận của mình, sinh niềm vui biết đủ, chẳng xâm lấn nhau, cùng trợ nhau làm việc nhiều ích.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu có bốn Chúng: Bất Sô, Bất Sô Ni, Ô Ba Sách Ca, Ô Ba Tư Ca cùng với kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin khác... hay thọ trì tám phần Trai Giới, hoặc trải qua một năm, hoặc là ba tháng, thọ trì chỗ học. Dùng căn lành này, nguyện sinh về chỗ của Đức Phật **Vô Lượng Thọ** (Amitāyus-buddha) tại Thế Giới Cực Lạc ở phương Tây, lắng nghe Chính Pháp mà chưa được quyết định. Nếu nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai nên lúc mạng chung thời có tám vị Bồ Tát nương Thần Thông đi đến, bày lối lối nẻo ấy. Liền ở cõi đó, tự nhiên hóa sinh trong mọi loại hoa hoa báu đủ màu sắc.

Nếu có Nhân này sinh ở trên Trời, tuy sinh trong cõi Trời mà căn lành xưa kia cũng chưa cùng tận, lại chẳng còn sinh vào các nẻo ác khác. Tuổi thọ ở trên cõi Trời chấm dứt, sanh trở lại Nhân Gian, hoặc làm vị Luân Vương, thống nhiếp bốn châu, uy đức tự tại, an lập cho vô lượng trăm ngàn hữu tình ở **mười Thiện Đạo**.

Hoặc sanh vào nhà của Sát Đế Lợi, Bà La Môn, cư sĩ đại gia... tài bảo rất nhiều tràn đầy kho chứa. Hình tướng đoan nghiêm, đầy đủ quyền thuộc, thông minh, Trí Tuệ, mạnh cứng uy mãnh như đại lực sĩ.

Nếu có người nữ được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Như Lai này rồi chí tâm thọ trì thì sau này chẳng còn thọ nhận thân nữ".

Bây giờ Mạn Thù Thất Lợi Đồng Tử bạch Phật rằng:"Thế Tôn ! Con sẽ thề vào thời Tượng Pháp chuyển, dùng mọi loại phương tiện khiến cho các kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch...được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư

Lưu Ly Quang Như Lai cho đến trong giấc ngủ cũng dùng tên của Phật, thức tỉnh bên tai họ.

Thế Tôn ! Nếu đối với Kinh này, đọc tụng, tuyên nói. Hoặc lại vì người khác diễn nói mở bày. Hoặc tự mình viết, hoặc khiến người viết, cung kính tôn trọng. Đem mọi loại hoa, hương, hương xoa bôi, hương bột, vòng hoa, Anh Lạc, phan, lọng, kỹ nhạc.. để làm cúng dường. Dùng tơ lụa ngũ sắc làm cái túi, rồi an trí tại cái toà được dựng ở chỗ đã được rưới quét sạch sẽ. Khi ấy bốn vị Đại Thiên Vương và quyến thuộc của họ cùng với vô lượng trăm ngàn chư Thiên, Thiên Chúng khác đều đến chỗ đó cúng dường thủ hộ.

Thế Tôn ! Nếu nơi chốn có Kinh báu này lưu hành, có người hay thọ trì. Dùng Công Đức Bản Nguyên của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy với nghe danh hiệu. Nên biết chốn đó không có nạn chết đột ngột cũng lại chẳng bị các Quỷ Thần ác cướp đoạt tinh khí. Giả sử đã bị cướp đoạt cũng được hoàn lại như cũ, thân tâm an vui"

Đức Phật bảo Mạn Thù Thất Lợi:" Như vậy ! Như vậy! Như ông đã nói.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch muốn cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy thì trước tiên nên làm hình tượng của Đức Phật ấy, bày Toà trong sạch rồi an trí tại một chỗ, rải mọi loại hương, thiêu đốt mọi loại hương, dùng mọi loại phương phan trang nghiêm chỗ ấy. Bảy ngày bảy đêm thọ trì tám phần Trai Giới, ăn thức ăn trong sạch, tắm gội sạch thơm, mặc áo mới sạch, nên sinh tâm không có cầu trục, tâm không có giận hại. Đối với tất cả hữu tình khởi tâm lợi ích, an vui, Từ Bi Hỷ Xả, Bình Đẳng. Tấu nhạc, ca ngợi, đi nhiễu quanh tượng Phật theo phía bên phải. Lại nên nhớ Bản Nguyên, Công Đức của Đức Như Lai ấy, đọc tụng Kinh này, suy tư ý nghĩa, diễn nói mở bày thì tùy theo sự mong cầu, tất cả đều vừa ý. Cầu sống lâu được sống lâu, cầu giàu có được giàu có, cầu quan vị được quan vị, cầu con trai con gái được con trai con gái.

Hoặc lại có người chột có mộng ác, thấy các tướng ác, hoặc chim quái đến tụ tập, hoặc nơi chỗ ở hiện ra trăm điều quái dị... Nếu người này đem mọi loại vật dụng màu nhiệm cung kính cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai thì mộng ác, tướng ác, các việc chẳng tốt lành thấy đều ẩn mất, chẳng thể gây tai vạ.

Hoặc có sự sợ hãi về nạn nước, lửa, đao, chát độc, bị treo ở nơi cao ngất, voi ác, sư tử, cọp, sói, gấu heo, gấu chó, rắn độc, bọ cạp ác, rít, loài giống như con sên, muỗi, mòng... Nếp hay nhớ nghĩ Đức Phật ấy, cung kính cúng dường thì tất cả sự sợ hãi đều được giải thoát.

Nếu bị nước khác xâm lấn quấy nhiễu, trộm cướp, phản loạn... Nghĩ nhớ cung kính Đức Như Lai ấy, cũng đều giải thoát.

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, cho đến trọn đời chẳng phụng thờ hàng Trời khác. Chỉ nên một lòng quy y Phật Pháp Tăng, thọ trì Cấm Giới, hoặc năm Giới, mười Giới, 400 Giới của Bồ Tát, 250 Giới của Bất Sô, 500 Giới của Bất Sô Ni. Ở trong các điều đã thọ nhận, giả sử có hủy phạm, sợ bị đọa vào nẻo ác. Nếu hay chuyên niệm danh hiệu của Đức Phật ấy, cung kính cúng dường thì quyết định chẳng bị sinh trong ba nẻo ác.

Hoặc có người nữ ngay lúc sinh sản chịu sự cực khổ. Nếu hay chí tâm xưng tên, lễ tán, cung kính cúng dường Đức Như Lai ấy thì mọi khổ đều trừ, đứa con được sanh ra có đầy đủ thân phân, hình sắc đoan chính, người nhìn thấy đều vui vẻ, thông minh lợi căn, an ổn, ít bệnh, không có bị Phi Nhân cướp đoạt tinh khí".

Bấy giờ đức Thế Tôn bảo **A Nan** (Ānanda) rằng: "Nhu Ta khen ngợi hết thảy Công Đức của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy. Đây là Hành Xứ thâm sâu của chư Phật, khó thể hiểu thấu. Ông có tin nhận chăng ? "

A Nan bạch rằng: "Đại Đức Thế Tôn ! Con đối với Khế Kinh mà Đức Như Lai đã nói, chẳng sinh nghi hoặc. Tại sao thế ? Vì Nghiệp thuộc thân, miệng, ý của tất cả Như Lai không có gì chẳng thanh tịnh

Thế Tôn ! Mặt trời, mặt trăng này có thể khiến cho rơi xuống. Núi vua Tu Di có thể khiến cho nghiêng động, nhưng lời của chư Phật đã nói, không có sai khác.

Thế Tôn ! Có các chúng sanh chẳng đủ Tín Căn, nghe nói Hành Xứ thâm sâu của chư Phật, khởi suy nghĩ này: "*Làm sao chỉ niệm **Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai**, danh hiệu của một Đức Phật liền được chừng ấy Công Đức thắng lợi?*". Do đây chẳng tin, ngược lại sinh phỉ báng, kẻ ấy ở trong đêm dài mất lợi lớn, bị đọa lạc trong các nẻo ác, lưu chuyển không cùng tận"

Đức Phật bảo: "Này A Nan ! Nếu nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, chí tâm thọ trì, chẳng sinh nghi hoặc mà bị đọa vào nẻo ác thì không có chuyện đó.

Này A-Nan! Đây là chỗ hành thâm sâu của chư Phật, khó thể tin hiểu. Nay ông hay thọ nhận, nên biết đều là uy lực của Như Lai.

Này A Nan ! Tất cả hàng Thanh Văn, Độc Giác với các Bồ Tát chưa đặng Địa thấy đều chẳng thể tin hiểu như thật, chỉ trừ hàng **Nhất Sinh Sở Hệ** Bồ Tát.

Này A Nan! Thân người khó được, ở trong Tam Bảo tin kính tôn trọng cũng khó có thể được. Được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai còn khó hơn điều đó.

Này A Nan ! Vô lượng Hạnh Bồ Tát, vô lượng phương tiện khéo léo, vô lượng Nguyên rộng lớn của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy. Ta nếu một kiếp hoặc hơn một kiếp, nói về Hạnh Nguyên Bồ Tát của Đức Như Lai ấy, cho đến cùng kiếp mà rộng nói thì kiếp có thể mau hết chứ Hạnh Nguyên, phương tiện khéo léo của Đức Phật ấy không có hết được"

Bấy giờ trong Chúng có vị Bồ Tát Ma Ha Tát tên là **Cứu Thoát**, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở vai phải, quỳ gối phải sát đất, cong mình chấp tay, rồi bạch Phật rằng: "Đại Đức Thế Tôn ! Thời Tượng Pháp chuyển, có các chúng sanh bị mọi loại tai nạn gây khốn ách, bệnh lâu dài, gầy ốm, chẳng thể ăn uống, miệng cổ khô ráo, thấy các phương mờ tối, tướng chết hiện trước mặt, mắt không nhìn thấy, cha mẹ, thân quyến, bạn bè, Tri Thức vây quanh khóc lóc. Thân của người ấy nằm tại chỗ của mình thấy **Diêm Ma Sứ** (Yama-ceta) dẫn Thần Thức ấy, đến trước mặt **Diêm Ma Pháp Vương** (Yama-dharma-rāja). Các hữu tình có vị Thần **Câu Sinh**, tùy theo việc người ấy đã làm , hoặc tội hoặc phước, tất cả đều biên chép đủ, gìn giữ hết, rồi trao cho Diêm Ma Pháp Vương. Lúc đó Diêm Ma Pháp Vương tìm hỏi người ấy, tính toán việc đã làm, tùy theo tội phước mà phân xử.

Thời quyến thuộc tri thức của người bệnh ấy, nếu hay vì người ấy, quy y Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, thỉnh các Chúng Tăng chuyển đọc Kinh này, Thắp đèn bảy tầng, treo **Ngũ Sắc Tục Mệnh Thần Phan** (Cảnh phan Thần năm màu nối tiếp mạng sống) . Hoặc có chôn đó, Thân Thức của kẻ ấy quay trở lại, như ngay trong mộng, hiểu thấu tự thấy. Hoặc trải qua 7 ngày, hoặc 14 ngày, hoặc 21

ngày, 35 ngày, 49 ngày... Lúc Thần Thức ấy quay về thời như từ mộng tỉnh dậy, đều tự nhớ biết quả báo đã được của nghiệp Thiện, Bất Thiện. Do tự mình chứng thấy quả báo của nghiệp cho đến bị mất mạng cũng chẳng tạo các nghiệp ác nữa. Chính vì thế cho nên kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin trong sạch đều nên thọ trì danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, tùy theo sức làm được mà cung kính cúng dường".

Khi ấy A Nan hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng: "Thiện Nam Tử! Nên cung kính cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy như thế nào? Làm sao tạo được Tục Mệnh Phan Đăng?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói: "Đại Đức! Nếu có người bệnh muốn khỏi bệnh khổ, nên vì người ấy, bảy ngày bảy đêm thọ trì tám phần Trai Giới. Nên đem thức ăn uống với vật dụng khác, tùy theo sức mà bày biện, cúng dường Bát Sô Tăng, ngày đêm sáu thời lễ bái cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy, đọc tụng Kinh này 49 biến, thắp 49 ngọn đèn, làm bảy pho hình tượng của Đức Như Lai ấy, trước mỗi một Tượng đều để bảy ngọn đèn, mỗi một ngọn đèn lớn như bánh xe, cho đến 49 ngày, ánh sáng chẳng dứt, làm cảnh Phan lựu ngũ sắc dài 49 gang tay, nên thả đủ loại chúng sinh đến 49 loài thì có thể được vượt qua nạn nguy ách, chẳng bị các tai nạn, Quỷ ác bắt giữ.

Lại nữa A Nan! Nếu hàng **Sát Đế Lợi Quán Đỉnh Vương**, lúc có tai nạn xảy ra, nghĩa là chúng dân bị nạn bệnh dịch, nạn nước khác xâm bực, nạn phản nghịch ngay trong nước, nạn Tinh Tú biến ra nhiều điềm quái dị, nạn Nhật Thực Nguyệt Thực, nạn mưa gió chẳng đúng thời, nạn quá thời tiết không mưa. Vị Sát Đế Lợi Quán Đỉnh Vương ấy lúc đó nên đối với tất cả hữu tình, khởi tâm Từ Bi, tha cho kẻ bị cột trời giam cầm, y theo Pháp cúng dường đã nói lúc trước mà cúng dường Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai ấy.

Do căn lành này với sức Bản Nguyên của Đức Như Lai ấy khiến cho quốc giới của vị vua ấy liền được an ổn, mưa gió đúng thời, lúa mạ được mùa, tất cả hữu tình không có bệnh được hoan lạc, tất cả tướng ác liền đều ẩn mất. Vị Sát Đế Lợi Quán Đỉnh Vương ấy sống lâu, sắc đẹp, mạnh khỏe, không có bệnh, được tự tại và được tăng thêm lợi ích"

Này A Nan! Nếu Đế Hậu, Phi Chủ, Trữ Quân, Vương Tử, Đại Thần, Phụ Tướng, Trung Cung Biện Nữ, trăm quan, người dân bị bệnh gây khổ với ách nạn khác...cũng nên dựng làm Ngũ Sắc Thần Phan, thắp đèn sáng liên tục, thả các sinh mệnh, rải hoa đủ màu, đốt mọi hương thơm nổi tiếng thì bệnh được trừ khỏi, thoát khỏi mọi nạn"

Bấy giờ, A Nan hỏi Cứu Thoát Bồ Tát rằng: "Thiện Nam Tử! Vì sao mạng sống đã hết mà có thể tăng thêm ích lợi?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói: "Đại Đức! Há ông chẳng nghe Đức Như Lai nói có chín cách chết đột ngột sao? Chính vì thế cho nên khuyên làm Tục Mệnh Phan Đăng tu các Phước Đức. Do tu Phước cho nên thọ mệnh ấy chẳng trải qua nạn khổ".

A Nan hỏi rằng: "Thế nào là chín cách chết đột ngột?"

Cứu Thoát Bồ Tát nói: "Có các hữu tình bị bệnh tuy nhẹ nhưng không có Y Dược với người chăm sóc bệnh, giả sử có gặp người làm thuốc trao cho thuốc chẳng đúng, thật chẳng đáng chết mà liền chết đột ngột. Lại tin Thầy của yêu nghiệt, Ngoại Đạo, Tà Ma trong thế gian, vọng nói họa phúc, liền sinh sợ hãi. Tâm chẳng tự

chính, bói hỏi tìm hoạ, giết mọi loại chúng sinh, giải tấu Thần Minh, hô gọi các Võng Lượng, thỉnh xin Phước... Có muốn được sống lâu , cuối cùng chẳng thể được. Ngu si, mê hoặc, tin Tà, thấy ngược...liền khiến bị chết đột ngột, vào ở Địa Ngục không có kỳ ra. Đây gọi là cách chết đột ngột đầu tiên.

Thứ hai là bị giết chết bởi Vương Pháp

Thứ ba là: đi săn bắn, vui chơi, ham đắm thích rượu, phóng dật không có độ nên chết đột ngột vì bị Phi Nhân cướp đoạt tinh khí

Thứ tư là: chết đột ngột vì bị lừa thiêu đốt.

Thứ năm là: chết đột ngột vì bị nước cuốn chìm.

Thứ sáu là: chết đột ngột vì bị mọi loại thú ác ăn nuốt

Thứ bảy là: chết đột ngột vì bị rơi từ vách núi

Thứ tám là: chết đột ngột vì bị thuốc độc, Yểm Đảo, Chú Trớ, Khởi Thi Quỷ...gây hại

Thứ chín là: bị đói khát vây khốn, chẳng được ăn uống mà liền chết đột ngột

Đây gọi là Đức Như Lai lược nói chết đột ngột có chín loại này. Ngoài ra còn có vô lượng các cách chết đột ngột, khó thể nói đủ "

Lại nữa A Nan ! Vị **Diêm Ma Chủ** ấy thống lĩnh sự ghi chép về danh tịch của Thế Gian. Nếu các hữu tình bất hiếu, năm Nghịch, huỷ nhục Tam Bảo, phá hoại Pháp vua tôi, huỷ nơi Tín Giới.....Diêm Ma Pháp Vương tùy theo tội nặng nhẹ mà phạt. Chính vì thế cho nên nay Ta khuyên các hữu tình thấp đèn, làm Phan, phóng sinh, tu Phước khiến vượt qua khổ ách, chẳng gặp mọi nạn"

Lúc đó trong Chúng có mười hai vị Đại Tướng Dược Xoa đều ngồi ngay trong Hội, ấy là: Đại Tướng **Cung Tỳ La** (Kumbhīra), Đại Tướng **Bạt Chiết La** (Vajra), Đại Tướng **Mê Xí La** (Mihira), Đại Tướng **An Đễ La** (Andira), Đại Tướng **Át Nễ La** (Majira), Đại Tướng **Săn Đễ La** (Śandira), Đại Tướng **Nhân Đạt La** (Indra), Đại Tướng **Ba Di La** (Pajra), Đại Tướng **Ma Hồ La** (Makura), Đại Tướng **Chân Đạt La** (Siṅḍura), Đại Tướng **Chiêu Đổ La** (Catura), Đại Tướng **Tỳ Yết La** (Vikarala).

Mười hai vị Đại Tướng Dược Xoa này, mỗi một vị đều có bảy ngàn Dược Xoa dùng làm quyến thuộc, cùng lúc mở lời bạch với Đức Phật rằng: "Thế Tôn ! Nay chúng con nương vào uy lực của Đức Phật, được nghe danh hiệu của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai nên chẳng còn sợ hãi nẻo ác nữa. Tướng Soái chúng con cùng chung một lòng, cho đến hết đời xin quy y Phật Pháp Tăng, thế sẽ gánh vác tất cả hữu tình để làm các việc nghĩa lợi, nhiều ích, an vui. Tùy theo những chỗ nào, làng xóm, thành, nước, ấp, Không Nhân, trong rừng ... Nếu có lưu bố Kinh này, hoặc lại có người thọ trì danh hiệu của Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai, cung kính cúng dường thì quyến thuộc của chúng con đều hộ vệ người đó, đều khiến cho giải thoát tất cả nạn khổ. Mọi mong cầu của chư Hữu đều khiến cho đầy đủ. Hoặc có tật ách, cầu vượt thoát cũng nên đọc tụng Kinh này, dùng sợi tơ năm màu kết danh tự của con. Như nguyện xong, sau đó mở gút kết"

Bấy giờ Đức Thế Tôn khen các Đại Tướng Dược Xoa rằng:"Lành thay ! Lành thay Đại Dược Xoa Tướng ! Các ông nhớ báo ân đức của Đức Thế Tôn Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai thường nên nhớ làm lợi ích an vui như vậy cho tất cả hữu tình"

Khi ấy A Nan bạch Phật rằng:"Thế Tôn ! Nên dùng tên nào gọi Pháp Môn này ? Chúng con phụng trì như thế nào?"

Đức Phật bảo: "Này A Nan ! Pháp Môn này có tên gọi là **Được Sư Lưu Ly Quang Bản Nguyên Công Đức**, cũng gọi là **Thập Nhị Thần Tướng Nhiêu Ích Hữu Tinh Kết Nguyên Thần Chú**, cũng gọi là **Bạt Trừ Nhất Thiết Nghiệp Chương**, nên trì như vậy"

Khi Đức Bạc Già Phạm nói lời đó xong, thời các Bồ Tát Ma Ha Tát với Đại Thanh Văn, quốc vương, đại thần, Bà La Môn, Cư Sĩ, Trời (Deva), Rồng (Nāga), Dược Xoa (Yakṣa), Càn Đát Phộc (Gandharva), A Tố Lạc (Asura), Yết Lộ Trà (Garuḍa), Khẩn Nại Lạc (Kinnara), Mạc Hô Lạc Già (Mahoraga), Người (Manuṣya), Phi Nhân (Amanuṣya), tất cả Đại Chúng... nghe điều Đức Phật đã nói đều rất vui vẻ, tin nhận phụng hành.

KINH BẢN NGUYÊN CÔNG ĐỨC CỦA ĐỨC LƯU LY QUANG NHƯ LAI
Hết

(Đệ tử **Cổ Sùng Tuấn** nguyện bình an

Quảng Đức năm thứ hai, tháng 12, ngày 15_ Phát tâm viết chép Kinh **Được Sư**, một quyển)

21/01/2010